

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 27

Poslovni broj: P-3807/2021-58

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji Antoniji Škaričić Majić, u pravnoj stvari prvotuzitelja Juraja Filipovića, OIB: 49466934459, Donje Sitno, Sv. Ivana 10 kojeg zastupa punomoćnik Mladen Prka, odvjetnik u Zagrebu i drugotuzitelja Juraja Ugrina, OIB: 99554322464, Donje Sitno, Sv. Ivana 12, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Kuzmanić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Ante Čovića, OIB: 21636973063, Strožanac, Strožanačka 11, kojeg zastupa punomoćnica Sanela Džuzdanović Ligutić, odvjetnica u Splitu, radi služnosti na nekretninama, nakon održane glavne rasprave zaključene 27. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika prvotuzitelja Rine Šišare, odvjetničke vježbenice kod Josipa Mrklića, odvjetnika u Splitu, punomoćnika drugotuzitelja Mladena Kuzmanića, odvjetnika u Splitu i punomoćnice tuženika Sanele Džuzdanović Ligutić, odvjetnice u Split, na ročištu za objavu presude, 24. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da: čest. zem. 987/1 čest zem. 987/2 ZU 1040 k.o. Sitno; čest. zem. 985/110 ZU 979 k.o Sitno; čest. zem. 985/108 ZU 980 nisu opterećene pravom služnosti puta u korist čest zem 5392/105/141 k.o. Srinjine.

Utvrđuje se da: čest. zem. 987/1 čest zem. 987/2 ZU 1040 k.o. Sitno; čest. zem. 985/110 ZU 979 k.o Sitno; čest. zem. 985/108 ZU 980 nisu opterećene pravom neprave služnosti puta u korist ANTE ČOVIĆ iz Strožanc Strožanačka 11 Strožanac OIB: 21636973063.

Nalaže se tuženiku da tužiteljima naknadi parnični trošak u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Odbija se podredni tužbeni zahtjev koji glasi:

" Ukida se pravo služnosti na teret čest. zem. 987/1 čest zem. 987/2 ZU 1040 k.o. Sitno; čest. zem. 985/110 ZU 979 k.o Sitno; čest. zem. 985/108 ZU 980 kao poslužnih nekretnina, u korist čest zem 5392/105/141 k.o. Srinjine kao povlasne nekretnine.

Ukida se pravo služnosti na teret čest. zem. 987/1 čest zem. 987/2 ZU 1040 k.o. Sitno; čest. zem. 985/110 ZU 979 k.o. Sitno; čest. zem. 985/108 ZU 980 kao poslužnih nekretnina, u korist ANTE ČOVIĆ iz Strožanc Strožanačka 11 Strožanac OIB: 21636973063."

III Nalaže se prvotuzitelju Juraju Filipoviću, OIB: 49466934459, Donje Sitno, Sv. Ivana 10 i drugotuzitelju Juraju Ugrina, OIB: 99554322464, Donje Sitno, Sv. Ivana 12, naknaditi tuženiku Anti Čoviću, OIB: 21636973063, Strožanac, Strožanačka 11, u roku od 15 dana, troškove parničnog postupka u iznosu od 6.718,75 eura, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev za naknadom troškova postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 18. rujna 2017. podnijeli sudu tužbu u kojoj sadržajno navode da je tuženik izvanknjižni vlasnik čest.zem. 5392/141 i suvlasnik čest.zem. 5392/105 k.o. Srinjine, prvotuzitelj da je vlasnik za dijelo čest.zem. 985/110 upisane u Z.U. 979 i suvlasnik za 11606/22400 dijela i izvanknjižni vlasnik za cijelo čest.zem. 985/108 Z.U. 980 k.o. Sitno, a drugotuzitelj da je izvanknjižni vlasnik nekretnine 987/1 i 987/2 Z.U. 1040 k.o. Sitno, a da su tužitelji i prednici stekli pravo vlasništva predmetnih nekretnina početkom 1970.-ih godina. Navode kako je punom dužinom između čest.zem 987/1/2/108/110 k.o. Sitno na jednoj strani i čest.zem. 5392/141/105 k.o. Srinjine prije 50 godina izgrađen suhozid orijentacije istok zapad, da na njemu nema nikakvih otvora ili prekida koji bi se mogli smatrati prolazima. Drugotuzitelj da je na čest. zem. 987/1/2 započeo izgradnju kuće koja je izgrađena 1974. te priključena na električnu energiju, i da se koristio nekretninom kao svojom, treće osobe da nisu polagale pravo na predmetna nekretninu u vidu služnosti puta, a za predmet kuću ishodio je i uporabnu dozvolu. Prednici prvotuzitelja da su na čest. zem. 985/108/110 izgradili zgradu 10994. te su prilikom izgradnje zgrade izgradili poprečne zidice. Prvotuzitelj da je stekao nekretninu darovanjem i da u trenutku stjecanja mu nije bilo poznato da treće osobe imaju pravo na predmetnoj, a pravo nije bilo upisano u zemljišne knjige. U konačnici tužitelji ističu kako se predmetnim nekretninama koriste više od 20 godina, da se treće osobe ne koriste predmetnim česticama radi prolaza, a ukoliko je na predmetnoj nekretnini postojala služnost da je ista prestala postojati, a čin izgradnje zidica i vrtova te onemogućavanje prolaza nesporno predstavlja čin protivljenja služnosti čime je služnost prestala postojati 3 godine od izgradnje zidica. Osim toga da bi u odnosu na tužitelja i nekretninu čest.zem. 985/108/110 k.o. Sitno služnost prestala u trenutku stjecanja nekretnine obzirom da ista nije bila upisana u zemljišnoj knjizi, a prvotuzitelj nije imao razloga sumnjati da netko ima pravo prolaska preko njegovog vrta i zidica. Tužitelji postavljaju glavni tužbeni zahtjev na utvrđenje da čest.zem. 987/1/2 Z.U. 1040 k.o. Sitno, čest.zem. 985/110 Z.U. 979 k.o. Sitno; čest.zem. 985/10 upisana u Z.U. 980 nisu opterećena pravom služnosti puta u korist čest.zem. 5392/105/141 k.o. Srinjine, odnosno da se utvrdi se da predmetne nisu opterećene pravom nepravne služnosti puta u korist tuženika, kao i podredni tužbeni zahtjev kojim se predlaže ukidanje prava služnosti na teret čest. zem. 987/1/2 Z.U. 1040 k.o. Sitno; čest.zem. 985/110 Z.U. 979 k.o. Sitno, čest.zem. 985/108 Z.U. 980 kao poslužnih nekretnina u korist čest.zem 5392/105/141 k.o. Srinjine kao povlasne nekretnine, odnosno da se ukida pravo služnosti na teret predmetnih nekretnina u korist tuženika.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti te je predložio odbiti tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan. Istaknuo je kako je prvotuzitelj predmetnu

nekretninu stekao Ugovorom o darovanju od svoje majke Renate Filipović, koja je nekretninu stekla darovanjem od kćerke Christine Filipović, a ona prethodno darovanjem od oca Zdravka Filipovića, a da je presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pst-609/2014 postala pravomoćna 17. prosinca 2015., prije nego je ovršenik Zdravko Filipović ovjerio svoj potpis na Ugovor o darovanju te prije nego ste Christina Filipović, a kasnije Renata Filipović i prvotужitelj upisali kao vlasnici odnosno suvlasnici na poslužnim nekretninama, pa da je očito kako nitko od njih nije stekao vlasništvo poslužne nekretnine u dobroj vjeri. Ističe kako su prednici prvotужitelja vrlo dobro znali da postoji služnost prolaza i provoza u korist nekretnine čest.zem. 5392/141 k.o. Srinjine, koja je u vlasništvu tuženika, te su zajedno s darovanim nekretninama prenijeli i služnost prolaza i provoza u korist č. zem. 5392/141. Nadalje kako je tuženik u postupku Pst-609/14 dokazao da postoji služnost stečena dosjelošću u korist njegove nekretnine te na teret predmetnih poslužnih nekretnina. U konačnici ističe kako iz razloga što su drugotужitelji i prednici prvotужitelja onemogućili tuženika u vršenju prava služnosti tuženik 2005. podnio tužbu, tako da služnost nije mogla prestati neizvršavanjem kako to tvrde tužitelji. U odnosu na podredni tužbeni zahtjev navodi kako je vještak u postupku Pst-609/14 iznio svoje mišljenje kako nema evidentiranog pristupnog puta za predmetne čestice te da je najpovoljniji prolaz preko nekretnina koje koristi tuženik kao i da ne postoji mogući pristup za provoz do nekretnine tuženika, pa da nije osnovan tužbeni zahtjev na ukidanje prava služnosti.

3. Rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-3807/2021 od 16. rujna 2022. odbačen je glavni tužbeni zahtjev budući je sud utvrdio da je o tome već pravomoćno utvrđeno u postupku ovog suda poslovni broj Pst-609/2014, ali je Županijski sud u Sisku pod poslovnim brojem GŽ-916/2022-2 od 4. svibnja 2023. ukinuo to rješenje i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

4. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-3807/2021-10 od 21. srpnja 2023. pozvani su tužitelji na uređenje tužbe na način da točno odrede nekretninu navedenu u tužbi kao 987/1/2 k.o. Sitno te da nadopune tužbu. Podneskom od 21. srpnja 2023. tužitelji su postupili po navedenom rješenju.

5. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu i to: izvatka iz zemljišne knjige za kat.čest. 985/109 i 985/110 Z.U. 979 k.o. Sitno, čest.zem. 985/107 i 985/108 Z.U. 980 k.o. Sitno, čest.zem. 987/1 i 987/2 upisane u Z.U. 1040 k.o. Sitno, zapisnika od 15. veljače 2012. u predmetu II P-2409/05 i zapisnika od 25. studenoga 2011. u predmetu II P 2409/05, uvjerenja o uvjetima uređenja prostora od 9. ožujka 1982., spisa Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pst-609/2014, Ugovora o darovanju nekretnina od 20. studenoga 2017., Ugovora o darovanju nekretnina od 9. ožujka 2017., Ugovora o darovanju nekretnina od 10. ožujka 2017., rješenja Županijskog suda u Sisku poslovni broj GŽ Ovr-471/2016-4 od 29. kolovoza 2018.

6. U postupku je izveden dokaz saslušanjem prvotужitelja kao i svjedoka Ive Ugrin pok. Jakova i Ive Čović, dok su stranke odustale od izvođenja dokaza saslušanjem drugotужitelja i tuženika budući zbog zdravstvenog stanja nisu bili u mogućnosti pristupiti izvođenju tog dokaza.

7. U postupku je obavljen uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka za geodeziju Ivana Barbalića koji je ovom sudu dostavio pisani nalaz i mišljenje te je na ročištu usmeno odgovorio na prigovore stranaka.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenjem da nekretnine označene kao čest. zem. 987/1 čest zem. 987/2 ZU 1040 k.o. Sitno; čest. zem. 985/110 ZU 979 k.o. Sitno; čest. zem. 985/108 ZU 980, u vlasništvu tužitelja, nisu opterećene pravom služnosti puta u korist čest zem 5392/105/141 k.o. Srinjine, kao i da iste nisu opterećene pravom nepravne služnosti puta u korist tuženika Ante Čovića, kao i sporedni tužbeni zahtjev koji se odnosi na ukidanje prava služnosti na teret predmetnih čestica u korist čestice u vlasništvu tuženika i u korist samog tuženika.

9. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je prvotuzitelj vlasnik za cijelo čest.zem. 985/110 i suvlasnik i izvanknjižni vlasnik za cijelo čest.zem. 985/108 kao i to da je drugotuzitelj izvanknjižni vlasnik nekretnine č.zem. 987/1 i 987/2 upisane u Z.U. 1040 k.o. Sitno. Nije bilo sporno da je tuženik izvanknjižni vlasnik č.tem. 5392/141 i suvlasnik č.zem. 5392/105 k.o. Srinjine. Jednako nije sporno da se vodio postupak pod brojem Pst-609/14 u kojem je utvrđeno da je drugotuzitelj ometao tuženika u izvršavanju služnosti puta.

10. Kao sporno u postupku je trebalo utvrditi jeli predmetna služnost izvršavana, kao i to jesu li prvotuzitelj i njegovi prednici prilikom stjecanja nekretnina znali ili mogli znati za stvarna prava na nekretnini, kao i to ima li tuženik alternativni pristup svojim nekretninama.

11. Čitanjem izvatka iz zemljišne knjige za čest. zem. 985/109 i 985/110 ušisana u Z.U. 979 k.o. Sitno utvrđeno je da je kao vlasnik 1/1 uknjižen prvotuzitelj i da upisanih tereta na njima nema.

12. Čitanjem izvatka iz zemljišne knjige za čest.zem. 985/107 i 985/108 upisane u Z.U. 980 utvrđeno je da je kao suvlasnik iste za 11606/22400 dijela uknjižen prvotuzitelj i da upisanih tereta na njima nema.

13. Čitanjem izvatka iz zemljišne knjige za čest. zem. 987/1 i 987/2 upisane u Z.U. 1040 k.o. Sitno utvrđeno je da su kao knjižni suvlasnici istih uknjiženo 29 osobe.

14. Čitanjem spisa ovog suda poslovni broj Pst-609/14 utvrđeno je da se isti vodio protiv tužitelja Josipa Čovića, Ante Čovića (ovdje tuženika), Nene Ugrina, Špira Ugrina, Mate Perilića, Mirjane Dumbelović s jedne strane protiv Juraja Ugrina (ovdje drugotuzitelja), Zdravka Filipovića i Renate Filipović (roditelja i prednika prvotuzitelja), radi utvrđenja služnosti. Presudom je prihvaćen tužbeni zahtjev te je utvrđeno da su tuženici onemogućili Antu Čovića (ovdje tuženika) u vršenju prava stvarne služnosti prolaza i provoza, stečene dosjelošću, koja postoji u korist čest. zem. seane 5392/141 k.o. Srinjine na teret nekretnina čest.zem. 987/1, 987/2, 985/108, 985/110 k.o. Sitno na način da su tuženi na poslužnu nekretninama izgradili betonske zidice i napravili vrtove te izvršili betoniranje podesta i zabranili 2. tužitelju (ovdje tuženiku) prolaz pa im se nalaže da uklone opisane betonske zidice i vrtove i omoguće 2. tužitelju Anti Čoviću (ovdje tuženiku) vršenje prava služnosti prolaza i provoza. Preostali tužitelji su povukli tužbu, dok je u odnosu na 5. tužitelja odbijen u cijelosti tužbeni zahtjev kao neosnovan. U tom postupku je utvrđeno da se predmetni put (čest.zem. 987/1, 987/2,

985/108, 985/110 k.o. Sitno) kontinuirano koristio ne samo za prolaz nego i za provoz do nekretnina koji su položena neposredno ispod puta, da se služnost puta izvršava više od 30 godina, a da su to pravo tuženici uskratili 2. tužitelju, ovdje tuženiku Anti Čoviću na način da su podizanjem betonskih zidica i širenjem vrta, onemogućili ga u vršenju prava služnosti prolaza i provoza, koji je već stečen dosjelošću, koja nije bila upisana u zemljišne knjige zbog nesređenog zemljišnoknjižnog stanja na tom području.

15. Presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-2042/2015 odbijena je žalba tuženika te je potvrđena presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pst-609/2014, u istoj je navedeno kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio kvalitetu tužiteljeva posjeda kada je zaključio da je tužitelj Ante Čović, ovdje tuženik, bio pošten posjednik prava služnosti. Tako je presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pst-609/14 od 20. veljače 2015. postala pravomoćna 17. prosinca 2015., a ovršna 3. ožujka 2016.

16. Čitanjem rješenja Županijskog suda u Sisku poslovni broj GŽ Ovr-471/2016-4 od 29. kolovoza 2018. utvrđeno je da je tim rješenjem odbijena žalba Juraja Ugrina, Zdravka i Renate Filipović i povrđeno rješenje o ovisi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2597/2016 od 20. svibnja 2016. kojim se obvezuju ovršenici postupiti po ovršnoj presudi Pst-609/2014 tako da uspostave ranije posjedovno stanje kako je presudom naloženo.

17. Čitanjem Ugovora o darovanju nekretninama od 20. studenoga 2007., ovjeren pod poslovnim brojem OV-486/16 od 1. veljače 2016. po javnom bilježniku Vedrani Bilan utvrđeno je da su stranke ugovora Zdravko Filipović kao darovatelj i Christina Filipović kao daroprimatelj, darovatelj da je vlasnik č.z. 985/107, 985/108, 985/109, 985/110 k.o. Sitno da daruje nekretnine daroprimateljici.

18. Čitanjem Ugovora o darovanju nekretnine od 9. ožujka 2017., ovjerenog pod poslovnim brojem OV-1505/17 po javnom bilježniku Teo Karabotić Milovac, utvrđeno je da su stranke Ugovora Christina Filipović kao darovatelj i Renata Filipović kao daroprimatelj, da stranke suglasno utvrđuju da je darovatelj vlasnik č.z. 985/107, 985/108, 985/109, 985/110 k.o. Sitno i da daruje te nekretnine daroprimateljici, da jamči da iste nisu opterećene pravima trećih osoba.

19. Čitanjem Ugovora o darovanju nekretnine od 10. ožujka 2017. utvrđeno je da je Renata Filipović darovatelj a prvotužitelja Juraj Filipović daroprimatelj, da je darovateljica vlasnica č.z. 985/107, 985/108, 985/109, 985/110 k.o. Sitno i da te nekretnine daruje daroprimatelj u jamči da iste nisu opterećene pravima trećih osoba.

20. Iz iskaza prvotužitelja Juraja Filipovića proizlazi da mu nije jasno zbog čega su predmetne nekretnine predmetom služnosti budući da niti jedan centimetar njegovih nekretnina nije potreban za prolazak tuženika do njegove zemlje. Nakon što mu je sud prezentirao skicu lica mjesta priloženu nalazu i mišljenju istaknuo je kako postoji makadamski put od smjera zapada prema istoku kojim da se može doći do nekretnine oznake (dijela čest zem 5392/105) koji da je doista neobrađena nekretnina ali da je taj makadamski put funkcionalan i da se s njim može proći preko prednje navedene nekretnine da bi se došlo do nekretnine tuženika. Nadalje navodi da se 2001. izgradila kuća na njihovoj nekretnini, a on da je 2015. otišao živjeti u Zagreb, te da nikada nije vidio tuženika da prolazi bilo kakvom rutom do svoje zemlje, a od 2015. do danas da

on boravi tu cijelo ljeto te da se nešto dogodilo vezano za prolazak tuženika da bi ga majka sigurno obavijestila. Nadalje navodi da je spomenuti makadamski put do prije 3 godine bio izrazita šikara, ali on da je očišćen na inicijativu susjeda koji ima vikendicu na nekretnini oznake 1754 k.o. Srinjine, te navodi da je to još jedno od toga što ide u prilog njegovoj tužbi jer da je čovjek odmah shvatio da ne može do svoje nekretnine i da nema pravo prolaziti preko njegovoga pa da je angažirao firmu koja da je bagerom očistila predmetni makadamski put i da on sada pristupa svojoj nekretnini makadamskim putem kako vozilom tako i pješice. Jednako tako navodi da je on tim makadamskim putem prolazio kada bi šetao psa dok je tu bila šikara, a sada ljeti da prošeta s djetetom. Nadalje navodi, a upitan zašto tuženik misli da ima pravo pristupa svojoj nekretnini prolazom preko njegove, da ga on nikada u životu nije ni vidio, prije 2001. kada se izgradila kuća na nekretnini u njegovom vlasništvu da je živio u nekretnini pored u djedovoj kući, nikada da ga nije ni prije vidio, a ta nekretnina da je danas obrasla šuma sa stoljetnim hrastovima, te po tome da se vidi da tu nikada ništa nije bilo. Jednako tako navodi da mu je poznat spis u kojem je utvrđeno da je predmetna služnost stečena dosjelošću, ali navodi da mu je to nejasno i apsurdno jer da pored nekretnine koja se može opteretiti a da ne prijeti ekonomska šteta, opterećuje se njegova nekretnina koja je obrađena i uređena a radi se o nekretnini u predgrađu Splita koja ima određenu cijenu a u budućnosti ako nekretnina na sebi ima bilo kakav teret on da bi bio u problemu prilikom bilo kakve investicije ili prodaje. Nadalje navodi da je on stekao predmetnu nekretninu darovnim ugovorom od majke, a nije mu poznato je li majka bila predmet spora sa ovdje tuženikom Antom Čovićem. Nadalje navodi da ni tuženik a ni bilo tko drugi nije njemu pristupio u svrhu reguliranja prolaza i služnosti, te navodi da u trenutku stjecanja nekretnine nije znao da je opterećena predmetnom služnošću, a to da je saznao iz sudskih poziva i komunikacije sa odvjetnicima. Nadalje, a upitan je li mu poznato da bi njegova majka ili pravni prednik ili drugotužitelj izgradili bilo kakve betonske zidove, navodi da je postojao zidić, ali da ga više nema jer su ga sukladno sudskoj odluci uklonili, ne može sa sigurnošću reći koliko dugo su ti zidići i vrtovi bili na tom dijelu parcele, to da je izgrađeno otprilike nešto kasnije od kuće koja da je izgrađena 2001., a da su srušeni godinu dana prije, po njegovoj procjeni 2005. – 2006. da su izgrađeni.

20.1. Iskaz prvotužitelja sud je ocijenio djelomično prihvatljivim, ali ne u dijelu koji je pravno odlučan, naime u dijelu koji se tiče njegova znanja o teretu na nekretnini u trenutku stjecanja. Prvotužitelj je u iskazu naveo da mu nije bilo poznato da je majka Renata Filipović bila predmet spora s tuženikom te da je za terećenost nekretnine saznao isključivo iz sudskih poziva i komunikacije s odvjetnicima. Ove navode sud ne prihvaća kao vjerodostojne u mjeri koja bi bila dostatna za zaključak o dobroj vjeri u pravnom smislu, i to iz sljedećih razloga. U preostalom dijelu, posebice glede okolnosti faktičnog korištenja makadamskog puta, iskaz prvotužitelja sud prihvaća.

21. Iz iskaza svjedokinje Ive Ugrina proizlazi da je njezin pok. suprug kolčio teren kada je Juraj Ugrin namjeravao raditi kuću, da mu je rekao da ulazi u put a on da mu je rekao da ima na početku s gornje strane mjesta pa da će on uračunati i napraviti na tom dijelu kuću, ali kada je počeo graditi 1970.ih da je zagradio put koji je bio Općinski, tu da su prolazili svi, put da je bio širok najmanje 3 metra, a da su prolazili i vozilima i pješke. Nadalje navodi da je ona tu od 1965. dakle prije nego je kuća izgrađena i napominje da je uvijek neometano prolazila, Filipović Juraj odnosno djed od Juraja Filipovića, tužitelj pod 2) Juraj Ugrin da im je bio kućni prijatelj, on da je bio električar a njen muž tesar i da su si uskakali međusobno i radili poslove jedan drugome na kući

ali da nisu više u dobrim odnosima zbog predmetnog puta jer da ga je zatvorio. Jednako tako navodi da su parcele prikazane na skici bočno od makadamskog puta odnosno preko puta izgrađene kuće njihove parcele i nisu mogli proći drugim putem, kada je zagrađen put da je išla asfaltiranim putem i preko državne ceste do bočnih nekretnina o kojima je prethodno govorila. Kada joj se pokazuje skica lica mjesta na listu 118 spisa navodi da se njena kuća nalazila odmah do crkve naslonjena zidom prema istočnoj strani i ona da je uvijek prolazila do polja makadamskim putem na skici pokazujući mjesto označeno na skici kao predloženo pravo služnosti. Jednako tako navodi da je zadnji prošla ovim putem prije nego je put zatvoren, a to da je bilo 1980. i neke godine, Jure Ugrin da je branio svima da prolaze predmetnim putem, a njegov pok. brat Dinko da je tim putem vozio materijal za izgradnju svoje kuće, a bratu da nije branio da prolazi. Nadalje navodi da je brat poslije otvorio put sa asfaltne ceste pa mu je poslije branio makadamom i mogao je samo proći pješice. Nadalje navodi, a upitana kako tuženik dolazi do svoje parcele da nikako ne dolazi jer da nema puta, da bi možda čovjek i gradio ali da nema puta do kuće te napominje da ona živi u susjedstvu.

21.1. Iskaz svjedokinje Ive Ugrin sud je u cijelosti ocijenio vjerodostojnim. Svjedokinja je dugo vremena živjela u predmetnoj sredini (od 1965.) i neposredno je percipirala korištenje spornog puta. Njezin iskaz je dosljedan, precizan i potvrđen okolnostima slučaja, a iskaz je u skladu s utvrđenjima predmeta Pst-609/2014, gdje je utvrđeno dugogodišnje korištenje puta prolazom i provozom. Svjedokinja je navela i da je posljednji prošla putem "1980. i neke godine", dakle prije nego su izgrađeni zidići, što je u skladu s vremenskim okvirom stjecanja dosjelošću utvrđenim u predmetu Pst-609/2014 (više od 30 godina izvršavanja služnosti).

22. Iz iskaza svjedokinje Ive Čović proizlazi da je ona supruga od tuženika Ante Čovića, navodi da je tu oduvijek bio put, da se dolazilo kamionima i pješice sve dok tužitelj nije posadio vrt i zagrađio put, oni da su sada dobili sudskim postupkom put ali još da nije pomakao rampu koja da se nalazi na početku puta. Nadalje navodi da sada do parcele mogu proći kraj ograde koju je tužitelj stavio ali da nisu još prolazili i da kada se makne rampa da se može proći i vozilima, te navodi da je rampa vjerojatno pomična ali da je nisu probali micati. Nadalje navodi da je zadnji put na ovoj parceli bila prije nekih 5 – 6 mjeseci, a prije toga da su uvijek dolazili.

22.1. Iskaz supruge tuženika Ive Čović sud je ocijenio korisnim u dijelu koji se tiče faktičnih okolnosti, uz uvažavanje njezine procesne pozicije kao osobe bliske tuženiku. Svjedokinja je navela da je "oduvijek bio put, da se dolazilo kamionima i pješice sve dok tužitelj nije posadio vrt i zagrađio put", što je u skladu s utvrđenjima predmeta Pst-609/2014 i iskazom svjedokinje Ugrin.

23. U postupku je obavljen uviđaj na licu mjesta na čest. zem. 987/1, 987/2 upisane u Z.U. 1040 K.O. Sitno, čest. zem. 985/110, 985/108 upisane u Z.U. 979 i Z.U. 980 K.O. Sitno, čest. zem. 5392/141 i 5392/105 K.O. Srinjine, uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka za geodeziju Ivana Barbalića. U svom nalazu i mišljenju je istaknuo da je za potrebe izrade Nalaza i mišljenja preuzet službeni katastarski plan, te je isti preklopljen sa stvarnim stanjem terena. Uvidom u službene evidencije područnog ureda za katastar vidljivo je da je za predmetno područje nekadašnje katastarske općine Srinjine trenutno u službenoj uporabi 'novi' katastarski plan čiji su podaci preuzeti. Koristeći podatke iz arhivske građe područnog ureda za katastar, identificira se da današnja č.zem. 1755, K.O. Srinjine nova, odgovara dijelu nekadašnje č.zem.

5392/105, K.O. Srinjine. Nadalje, današnja č.zem. 1763, K.O. Srinjine nova, odgovara nekadašnjoj č.zem. 5392/141, K.O. Srinjine. Na uviđaju da je utvrđeno kako č.zem. 987/1, K.O. Sitno, na Skici lica mjesta šrafirana je plavom bojom, č.zem. 985/10, K.O. Sitno, na Skici lica mjesta šrafirana je tamno-sivom bojom, č.zem. 987/2, K.O. Sitno, na Skici lica mjesta šrafirana je zelenom bojom, č.zem. 985/110, K.O. Sitno, na Skici lica mjesta šrafirana je narančastom bojom, č.zem. 985/108, K.O. Sitno, na Skici lica mjesta šrafirana je svijetlo-plavo bojom, č.zem. 1755, K.O. Srinjine nova, na Skici lica mjesta šrafirana je crvenom bojom, č.zem. 1763, K.O. Srinjine nova, na Skici lica mjesta šrafirana je žutom bojom. Istaknuo je da prijedlog za osnivanja prava služnosti za povlasne nekretnine (č.zem. 1755 i č.zem. 1763, K.O. Srinjine nova), predstavlja lik na Skici lica mjesta označen točkama A-B-C-...-O-P-A, šrafiran ljubičastim bojom, a položen je preko poslužnih nekretnina č.zem. 987/1, 987/2, 985/110 i 985/108, sve u K.O. Sitno. Predloženo pravo služnosti bi se u naravi ostvarilo prolazom preko betoniranog parkinga na dijelu č.zem. 987/1 i 987/2, K.O. Sitno, dalje prema zapadu zelenom površinom preko deniveliranog dijela, sve položeno na č.zem. 985/110 i 985/108, K.O. Sitno, te u produžetku do postojećeg makadamskog puta. Lik koji predstavlja predmet služnosti u naravi da predstavlja uređene okučnice objekata anagrafskih oznaka Sv. Ivana 10 i 12, te je uzdignut za cca 0.5 m od predloženih povlasnih nekretnina. Nadalje da č.zem. 1755, K.O. Srinje nova, u naravi neobrađeno zemljište, sa sjeverne strane omeđeno suhozidom, ima osiguran pristup s uređenog makadamskog puta položenog na njenom sjeverozapadnom dijelu. Dio predmetnog makadama položen je na č.zem. 6146, K.O. Sitno, koji se u službenim evidencija vodi pod kulturom put (uvid u ZKU 624), a č.zem. 1763, K.O. Srinje nova, u naravi neobrađeno zemljište da nema pristup prije navedenom makadamskom putu. Vodeći se činjenicom da su ranije opisane i predložene poslužne nekretnine u naravi uređene, predlaže se osnivati pravo služnosti (prolaza) za č.zem. 1763, a najkraćom vezom do javno-prometne površine, preko sjevernog dijela poslužne nekretnine - č. zem. 1755.

24. Stalni sudski vještak Ivan Barbalić je na ročištu glavne rasprave od 4. veljače 2026. istaknuo kako se s makadamskog puta može pristupiti na čest. zem. 1755 dio 5392/105, kao povlasno dobro u predmetnom postupku. Radi se o neuređenom makadamskom putu, s niskim raslinjem i nasipom građevinskog tampona, ali da je prohodan put za pješake i vozila, da postoji visinska razlika terena na predloženoj trasi služnosti i da prema pravilima geodetske struke i uobičajene prakse učestalo postojanje korištenje puta na tako niveliranom terenu ne bi bilo zdravorazumski, ali da bi to više bilo u domeni vještaka prometne struke. Nadalje je istaknuo (slika broj 4.) da u suhozidu duž cijele trase prema povlasnoj nekretnini nema otvora ni prolaza za ljude ni vozila. Isto tako je istaknuo da je u trenutku uviđaja bilo parkirano vozilo uz alternativnu trasu (slika 6), kao i da s obzirom da prostoji pristup s javne prometne površine na nekretninu tuženika, traženo pravo služnosti da ne predstavlja nužno pravo već samo traženo pravo kao i to da povlasnoj nekretnini postoji pogodniji prilaz a da se ne opterećuju čestice 987/1 i 987/2, i to bliži pristup s makadamske strane, ali o samoj pogodnosti pristupa sa sjeveroistočne strane se ne može očitovati jer nije u njegovoj domeni.

24.1. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za geodeziju Ivana Barbalića sud prihvaća u cijelosti, jer je vještak u pisanom nalazu i na ročištu 4. veljače 2026. dao jasne, stručno potkrijepljene odgovore. Vještak je razlikovao situaciju dviju povlasnih čestica: za čest. zem. 1755 (5392/105) postoji alternativni makadamski pristup, dok za

čest. zem. 1763 (5392/141) takav neovisni pristup ne postoji, pa je za nju najmanji teret dostignut prolazom kroz čest. zem. 1755.

25. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje: ZPP), sud je utvrdio da su glavni i podredni tužbeni zahtjevi u cijelosti neosnovani.

U odnosu na glavni tužbeni zahtjev za istaknuti je slijedeće.

26. Tužitelji temelje glavni zahtjev na prestanku neupisane služnosti neizvršavanjem tvrdeći da je izgradnjom betonskih zidica i vrtova (oko 2005.–2006.) te onemogućavanjem prolaza služnost prestala jer tuženik tri godine nije izvršavao služnost zbog protivljenja vlasnika poslužnih nekretnina a sve sukladno odredbi članka 241. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne Novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. i 81/15.; dalje: ZV) prema kojoj pravo služnosti prestaje ako se vlasnik poslužne stvari protivio njegovu izvršavanju, a ovlaštenik ga zbog toga nije izvršavao neprekidno tri godine. Međutim, čitanjem spisa ovog suda poslovni broj Pst-609/14 nesporno proizlazi da je tuženik 2005. podnio tužbu radi zaštite posjeda prava služnosti, dakle aktivno je reagirao na ometanje i nije pasivno trpio onemogućavanje kroz tri neprekidne godine. Upravo je svrha članka 241. stavka 3. ZV ta da trogodišnji rok neizvršavanja počinje teći tek od trenutka kada ovlaštenik prava ne traži zaštitu. Budući je tuženik odmah pokrenuo zaštitu posjeda, a potom i parnicu u predmetu Pst-609/14, prestanak po ovoj osnovi, prema shvaćanju ovog suda nije nastao.

27. Nadalje, sukladno članku 243. ZV služnost koja nije upisana u zemljišnoj knjizi prestaje kad poslužnu stvar stekne osoba koja nije znala niti je morala znati za tu služnost. Drugotužitelj Juraj Ugrina, je bio izravni tuženik u predmetu ovog suda poslovni broj Pst-609/2014 i prema njemu je presudom utvrđeno da je ometao tuženika u vršenju prava služnosti, pa se sukladno prethodno utvrđenom, zaključak o nepostojanju dobre vjere na strani drugotužitelja nameće sam po sebi. Osoba koja je bila stranka u postupku kojim je ista služnost pravomoćno utvrđena ne može se pozivati na neznanje o toj služnosti u smislu odredbe članka 243. ZV. Slijedom navedenog zahtjev drugotužitelja nije osnovan ni s naslova prestanka dosjelošću stečene služnosti stjecanjem u dobroj vjeri. Što se tiče prvotužitelja Juraja Filipovića, ključno je pitanje je li on u trenutku sklapanja ugovora o darovanju 10. ožujka 2017. bio u dobroj vjeri. Sukladno članku 122. stavka 2. ZV stjecatelj je u dobroj vjeri ako u trenutku sklapanja posla nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da na nekretnini postoje tuđa prava koja nisu upisana. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-686/2025-4 izraženo je pravno shvaćanje prema kojem, "stjecatelj nije u dobroj vjeri ako je makar u jednom od dva relevantna trenutka (sklapanja posla ili podnošenja prijedloga za upis) znao ili s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da postoji razlika između zemljišnoknjižnog i izvanknjižnog stanja"

28. Presuda ovog suda poslovni broj Pst-609/2014 postala je pravomoćna 17. prosinca 2015., dakle više od godinu dana prije nego je sklopljen prvi ugovor o

darovanju u lancu darovanja prednika prvotuzitelja (1. veljače 2016.). Otac prvotuzitelja, Zdravko Filipović, kao neposredni prednik prvotuzitelja, ujedno i tuženik u predmetu Pst-609/2014, bio je dužan postupiti po ovršnoj presudi. Osim toga pravomoćna presuda kojom je utvrđena služnost prethodila je svim ugovorima o darovanju u lancu, a i Renata Filipović, majka prvotuzitelja koja je darovala prvotuzitelju nekretninu, neposredni prednik, bila je stranka u tom postupku, pa se ne može izostaviti iz ocjene dobre vjere stjecatelja koji je od nje darovanjem primio nekretninu. Svi ugovori o darovanju koji su potom uslijedili (2016. i 2017.) sadržavali su izjavu darovatelja da nekretnine "nisu opterećene pravima trećih osoba", što je bila objektivno neistinita tvrdnja s obzirom na pravomoćnu presudu. Ta okolnost sama po sebi upućuje na to da su se darovatelji htjeli osloboditi nekretnine u uvjetima poznatog tereta, nastavljajući sklapati Ugovore o darovanju unutar obitelji. Prvotuzitelj je u svom iskazu naveo da nije znao da mu je majka bila stranka u sporu s tuženikom, ali i da je znao da postoji "zidić" koji je "uklonjen sukladno sudskoj odluci." S obzirom na sve te okolnosti, sud zaključuje da prvotuzitelj u trenutku stjecanja nije mogao imati dobru vjeru u pravnom smislu, jer je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da na nekretnini postoje tuđa prava koja nisu upisana u zemljišnoj knjizi, odnosno da je u određenoj mjeri bio upoznat s problemima u vezi s prolazom.

29. S obzirom na prethodno navedeno, glavni tužbeni zahtjev valjalo je odbiti u cijelosti kao neosnovan, budući niti jedna od teorija prestanka prava služnosti nije dokazana ni za jednu od poslužnih nekretnina.

U odnosu na podredni tužbeni zahtjev za istaknuti je slijedeće.

30. Podredni tužbeni zahtjev tužitelji temelje na članku 242. stavku 2. ZV prema kojem će sud na zahtjev vlasnika poslužne nekretnine ukinuti služnost puta ako utvrdi da postoji drugi prikladniji prolaz, ili drugi jednako prikladan prolaz koji vlasniku poslužnog zemljišta čini manje štete, ili pak jednako prikladan javni prolaz, bez obzira na temelj osnivanja. U odnosu na čest. zem. 5392/141 k.o. Srinjine (čest. zem. 1763 k.o. Srinjine nova), vještak je iznio mišljenje da čest. zem. 1763 nema pristup makadamskom putu te da je za nju najkraća veza do javno-prometne površine upravo prolaz kroz čest. zem. 1755. Dakle, nije utvrđen niti jedan alternativni put koji bi bio jednak ili prikladniji onome koji je predmet služnosti. Uz to, vještak je istaknuo da suhozid duž cijele trase prema povlasnoj nekretnini nema nijednog otvora ni prolaza za ljude ni vozila, što faktički potvrđuje da bi ukidanje služnosti tuženika u potpunosti lišilo pristupa toj čestici.

31. Stoga je prema pravnom shvaćanju ovog suda podredni tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na ukidanje prava služnosti u korist čest. zem. 5392/141 k.o. Srinjine (čest. zem. 1763 k.o. Srinjine nova) valjalo odbiti kao neosnovan.

32. U odnosu na čest. zem. 5392/105 k.o. Srinjine (čest. zem. 1755 k.o. Srinjine nova), vještak je iznio mišljenje da čest. zem. 1755 ima osiguran pristup s uređenog makadamskog puta koji je položen na čest. zem. 6146 k.o. Sitno, "put" u službenim evidencijama. Makadamski put je opisan kao prohodan za pješake i vozila, a na dan uviđaja uz alternativnu trasu bilo je parkirano vozilo, što potvrđuje njegovu faktičnu upotrebljivost. Prvotuziteljev iskaz, kojemu sud u tom dijelu daje vjeru, potvrđuje da se taj put koristio vozilom i pješice. Unatoč postojanju visinske razlike na terenu, vještak

je zaključio da za čest. zem. 1755 postoji pogodniji pristup s makadamske strane, a da samo za čest. zem. 1763 taj pristup nije dostatan.

33. Međutim, čest. zem. 1755 i čest. zem. 1763 čine jedinstvo povlasnih nekretnina u korist kojih je utvrđena služnost. Ukidanje prava služnosti u korist čest. zem. 1755 glede prolaza preko predmetnih poslužnih čestica zapravo bi u potpunosti lišilo čest. zem. 1763 svakog pristupa, jer vještak nije utvrdio neovisni pristup čest. zem. 1763 koji ne bi prolazio kroz čest. zem. 1755. Prema članku 242. stavku 1. ZV sud ukida pravo služnosti kad ono izgubi razumnu svrhu. Ukidanje u ovom kontekstu ne bi imalo razumnu svrhu jer bi automatski uzrokovalo nedostupnost čest. zem. 1763, a time bi se postigao ishod koji je protivan načelu razmjernosti o kojima uvijek mora voditi sud u postupcima radi ukidanja nekog prava. Neovisno o tome, budući da za čest. zem. 1763 drugi prikladan pristup nije dokazan, podredni zahtjev i u ovom dijelu valjalo je odbiti kao neosnovan.

34. Naime, makadamski put koji vještak predlaže kao alternativni pristup položen na čest.zem. 6146 k.o. Sitno, koja je u zemljišnoj knjizi upisana kao općenarodna imovina, kultura put. Upis "općenarodna imovina" je raniji, naziv za ono što suvremeno pravo naziva javnim dobrom u općoj uporabi. Na javnom dobru u općoj uporabi ne mogu se stjecati stvarna prava ni po kojoj osnovi, to znači da se tuženik, pri korištenju toga puta kao alternative, ne bi koristio putem koji mu pravno pripada, nego bi koristio javno dobro koje je dostupno svakome po naravi njegove javnopravne namjene. Takav pristup jest faktički dostupan, jer je to put otvoren za opću uporabu, ali tuženikov položaj na njemu nije određen nekim osobnim stvarnim pravom nad tom nekretninom, nego isključivo javnopravnim režimom njezine opće dostupnosti. Sudski vještak je opisao da makadamski put ima pristup s jugoistočne strane čest.zem. 1755, dakle da je taj makadamski put u naravi položen uz i dijelom kroz samu povlasnu nekretninu (čest.zem. 1755), a ne kao samostalni koridorski put koji je od nje neovisan.

35. Dakle, unatoč tomu što je čest.zem. 6146 k.o. Sitno upisana kao put u statusu općenarodne imovine, što odgovara javnom dobru u općoj uporabi, ta okolnost sama za sebe ne ispunjava uvjet jednako prikladnog javnog prolaza iz članka 242. stavka 2. ZV. Iz provedenih dokaza, a osobito iz vještakova nalaza i mišljenja, nije utvrđeno da tuženik može pristupiti toj javnoj površini neposredno i neovisno o čest.zem. 1755 (bivša čest.zem. 5392/105), te da je taj put u svim vremenskim i prometnim uvjetima prikladna zamjena za dosjelošću stečenu služnost prolaza i provoza. U skladu s relevantnom sudskom praksom, prikladnost alternativnog prolaza mora biti pozitivno utvrđena, a teret dokazivanja te pretpostavke leži na stranci koja se na ukidanje poziva, dakle na tužiteljima, koji to dokazivanje nisu proveli.

36. Stoga je podredni tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan.

37. Odluka o zahtjevima stranka na naknadu troškova postupka osniva se na članku 154. stavak 1., članku 155. i članku 164. ZPP-a. Imajući na umu navedene zakonske odredbe, budući da je tuženik u cijelosti uspio u sporu, ovaj sud smatra da tuženiku pripada cjelokupan trošak postupka.

38. S obzirom na vrijednost predmeta spora od 13.272,28 eura, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje:

Tarifa) i postavljeni zahtjev za naknadu troškova, tuženiku su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 28. siječnja 2019. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 16. listopada 2019. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 10. prosinca 2019., koje je odgođeno prije početka raspravljanja, u iznosu od 125,00 eura (Tbr. 9/5 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 22. listopada 2021. na kojem se raspravljalo o procesnim pitanjima u iznosu od 250,00 eura (Tbr. 9/2 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 17. veljače 2022. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 10. studenoga 2023. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 10. lipnja 2024. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 28. travnja 2025. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 4. veljače 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 27. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- sastav obrazloženog podneska od 13. veljače 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),

39. Ovako priznate troškove po osnovi odvjetničkog zastupanja u ukupnom iznosu od 5.375,00 eura treba uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u visini od 25% (Tbr. 46 Tarife), što ukupno iznosi 6.718,75 eura.

40. Tuženiku nije priznat zatraženi trošak predujma vještačenja u iznosu od 530,00 eura jer mu isti nije ni nastao, a nije mu priznat ni zatraženi trošak pristojbe "po odluci suda", budući da sud sukladno čl. 164. ZPP. o zahtjevu za naknadu troškova postupka odlučuje na osnovu točno određenog zahtjeva stranaka a u tom smislu takav zahtjev je u konkretnom postupku izostavljen. Jednako je izostalo i traženje tuženika za naknadom zatezne kamate koja bi tekla na parnični trošak od dana donošenja presude do isplate, pa mu sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP nije dosuđena kamata na parnični trošak.

41. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja pod točkom III.

U Splitu 24. rujna 2026.

Sutkinja
Antonia Škaričić Majić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužiteljima po punomoćnicima,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-a363d**

Kontrolni broj: **08290-54bfc-bcaa2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.